

GAZETA LW

Prakow
Biblioteka Legiel. A

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 31 (Tel. 179).
Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73).

Cena
pojedynczego
egzemplarza
250.000 Mp.

Na dworcach
kolejowych
poza Lwowem
300.000 Mp.

Redaktor Naczelny: JERZY KONARSKI.

Telefon Redaktora Naczelnego 230.
Telefon domowy Redaktora Naczelnego 192.

Samorząd a kresy.

I.

Lwów, 26. kwietnia.

Otrzymujemy następujące uwagi od jednego ze znawców stosunków kresowych stosownie do zaproszenia Redakcji „Gaz. Lw.”, pomieszczonego w Nr. 68 z d. 21. marca br. w przedmiocie wypowiedzenia się o projektach nowych ustaw samorządowych.

OGÓLNE UWAGI NAD PROJEKTAMI RZĄDOWYMI.

Projekty nowych ustaw samorządowych, wniesione przez Rząd do Sejmu, są przedmiotem żywych rozważań nie tylko sfer rządowych, sejmowych i zainteresowanych bezpośrednio czynników samorządowych, ale także i szerokich kręgów społeczeństwa. Jest to zupełnie zrozumiałe, gdyż przez wprowadzenie nowych ustaw ma nastąpić unifikacja organizacji samorządu terytorjalnego na całym obszarze Rzeczypospolitej, a więc we wszystkich jej dzielnicach, wykazujących, jak wiadomo, znaczne różnice kulturalne, gospodarcze i narodowościowe. Tembardziej zaś zrozumiałe jest zainteresowanie tą sprawą w Kresach wschodnich ze względu na ich specyficzną strukturę i stosunek do Państwa.

Ogólne względy administracyjno-polityczne i linia państwowej polityki gospodarczej przemawiają za tem, ażeby dla Kresów nie tworzyć specjalnych ustaw samorządowych. Przy utrzymaniu jednak zasady unifikacji ustaw niezbędnym jest zwrócenie szczególnej uwagi na to, ażeby samorzady kresowe nie stały się czynnikiem odśrodkowym lub utrudniającym zadania administracji państwowej na Kresach tak z punktu widzenia państwowego, jakoteż z punktu widzenia najeźwicie rozumiałych interesów samej ludności.

Bezspornem i koniecznym jest nadanie samorządowi kresowemu niezbędnych podstaw dla prawidłowego rozwoju gospodarki komunalnej. Ustawy winne jednak zapewnić Państwu prawo kontroli nad działalnością związków komunalnych i dać możliwość wprowadzenia w skład ich reprezentacji żywiołów kwalifikowanych, zastępujących sfery interesów poszczególnych grup społecznych i gospodarczych, przy równoczesnym zabezpieczeniu będącemu na kresach w znacznej mniejszości żywiołowi polskiemu możliwości współpracy w gospodarce komunalnej.

Te interesa państwowe, a specjalnie kresowe, zapoznają widocznie ci politycy, którzy, podając rządowe projekta ostrej krytyce nie wychodzą w rzeczywistości ze sfery teoretycznych rozważań i że

Bank Gospodarstwa Krajowego.

(Telefoniem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W Wielki Czwartek Prezydent Rzpltej podpisał rozporządzenie, dotyczące sprawy fuzji Pol. Banku Krajowego, Zakładu Kredytowego dla Miast Małop., oraz tych instytucji, które mają na celu służyć pomocą samorządowi. Rozporządzenie wprowadza w życie Bank Gospodarstwa Krajowego i powołuje komitet organizacyjny Banku Gospodarstwa Krajowego pod przewodnictwem p. Klarnera. Mają doń również wejść dyrektor gen. Zdanowski, p. Drzewiecki, p. Ratajski, oraz były Marsz. krajowy Niezabitowski i p. Steczkowski. Bank Gospodarstwa Krajowego ma być oparty na udziałach, przyczem udział Państwa wynosić ma 60%, a samorządu 40%. Ma być 15 członków Rady nadzorczej: 9 wyznaczonych przez Rząd, a 6 przez samorzady. Do wyznaczenia członków mają prawo te samorzady, których udział będzie się równał 1/9 części udziału Państwa. Prezes Banku, oraz członkowie nie mogą być parlamentarzystami.

*

zrozumiałego szerokiego liberalizmu, chcąc organizacją samorządu, jako czynnika administracji społecznej, ująć w ramy ustaw z punktu idealnego światopoglądu.

Z tych usiłowań wypływa na wierzch wyraźna odraza do wszelkiego nadzoru nad działalnością samorządu, jakoteż wysunięcie tezy, że samorząd powinien być zupełnie niezawisły od administracji państwowej, jako wybitnego czynnika biurokratycznego. Przyznajemy, że nasza młoda administracja, a w szczególności starostowie, jako jej przedstawiciele na miejscach, nie zawsze stoja na wysokości swego zadania w stosunku do interesów i zadań samorządu. Stąd byłoby może wskazaniem, ażeby wyższymi organami samorządowym, Wydziałom Pow. i Sejmikom przewodniczył nie Starosta, jako organ kontroli państwowej, ale przewodniczący, wychodzący z wyboru. Nie należy jednak zapominać, że samorzady kresowe są także młode, niewyrobinne i że ich dotychczasowa gospodarka nosi cechy wybujałego biurokratyzmu, chaotyczności, hojności w szafowaniu groszem publicznym na cele nieprodukcyjne, dowolności, a nawet swawoli postępowania.

Dlatego nadzór nad działalnością związków kom. jest konieczny. Z chwila, gdy stosunki się zmieniają, a samorząd kresowy ugruntuje się i skrzepnie, przyjdzie dopiero stosowny czas na zrealizowanie

Z innej strony dowiadujemy się w tej sprawie, że komisja finansowa Rady Miejskiej we Lwowie na posiedzeniu dnia 23. kwietnia b. r. na wniosek, uchwalony przez Magistrat i Prezydium Miasta, oraz komisja finansowa Rady Miejskiej w Krakowie na posiedzeniu dnia 22. kwietnia b. r., na wniosek Magistratu i Prezydium Miasta, uchwaliły podwyższyć udział w kapitale zakładowym Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich do wysokości potrzebnej na wykupienie z rąk Rządu udziału rządowego w kapitale zakładowym Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich. Wobec tego Zakład Kredytowy Miast Małopolskich będzie istniał dalej jako samodzielna instytucja, a ten udział, który gminy wpłaca, będzie użyty na spłatę udziału rządowego i przejdzie jako część wkładki rządowej do kapitału zakładowego Banku Gospodarstwa Krajowego, tak że Zakład Kredytowy Miast Małopolskich będzie i nadal mógł służyć podobnie jak dotąd intensywną i skuteczną pomocą Miastom Małopolskim.

wanie wysuwane obecnie postulatu, że samorząd winien być od administracji całkiem niezależny. Dzisiaj ten postulat jest przedwczesny. Należałoby jednak ten nadzór w zakresie spraw samorządowych przelać na instancje samorządowe wyższego stopnia, wyposażając je w odpowiednią egzekutywę.

Nadzór zaś nad czynnościami zleconymi samorządowi powinien pozostać w ręku władz państwowych.

Czesi nie zrzekają się rusofilizmu.

Czesi ustawicznie się skarżą na „krakowski prowincjonalizm”. — „Narodni Listy” ogromnie się irytują. — Polacy mają niezłysie sumienie? — „Porozumienie” polskie z Czechami.

(Korespondencja własna „Gazety Lw.”)

Praga, 23. kwietnia.

(B) Donieśliśmy niedawno, że Czesi ustawicznie się skarżą na prasę krakowską za jej „krakowski prowincjonalizm”. Oto mowy przyczynek do ciekawego stanowiska czeskiego. „Narodni Listy” (Nr. 107) znowu wyrzucają prasie krakowskiej jej ton antyczeski. Pismo to gniewa się mianowicie na „Nowa Reforme”, która a propos pogłoski o przyjeździe Benesa do Polski, otwarcie miała napisać, by Benesz pozostał w Pradze i nie przyjeżdżał do Polski, gdyż w Polsce obecnie nie ma czego szukać. Natwierzej zaś

Frank walor. 25 kwietnia 1800000
Frank walor. 26 kwietnia 1800000
Frank kolej. od 1 kwiet. 1800000
Frank poczt. od 1 kwiet. 1800000
Frank tyton. od 1 kwiet. 1800000

w przeciwnym razie należałoby sprawy te z zakresu samorządu albo zupełnie wyeliminować, albo uznać je jako czyste funkcje samorządowe.

Samorzady terytorjalne i ich organa: Rady gminne i miejskie tudzież Wydziały powiatowe i Sejmiki są wprawdzie organami przedstawicielstwa ludności, nie w ostatecznym swem założeniu, załatwiając jako ciała zbiorowe sprawy dobra publicznego i gospodarki samorządowej w najzniejszym tego słowa znaczeniu, są równocześnie instytucją społeczną o charakterze gospodarczym. Czynniki polityczne powinien być z nich wyeliminowane i dlatego należałoby rozważyć, czy nie byłoby możliwym i wskazanem wprowadzić do samorządów reprezentantów interesów społecznych i gospodarczych tudzież osób posiadających odpowiednie cenzusy. Przy utrzymaniu bowiem projektowanego systemu wyborczego nie można pozbyć się obawy, że samorzady staną się wkrótce widownią walk politycznych i narodowościowych, a rzeczywiste interesa ludności zostaną zapomniane. Takie próby opamiętania samorządów przez czynniki nie idące po linii państwowości polskiej a często stojące na żołądź wrogich Państwu sąsiadów, dają się już dzisiaj odczuwać na Kresach z wielką szkodą dla prawidłowej i celowej gospodarki komunalnej.

oburza Czechów artykuł krakowskiego „Czasu”, który poleca Czechom, aby zaprzestali ślepej, ruofilskiej polityki, o ile chcą zawrzeć umowę handlową z Polską.

Na to, zrytowane ogromnie „Narodni Listy” odpowiadają energicznie:

„Artykuł „Czasu” krakowskiego świadczy o nieczystym sumieniu Polaków. W każdym razie musimy dobitnie oświadczyć redakcji tego pisma polskiego, że o ile Polacy chcą poczekać lub radzą, aby poczekać z umową polsko-czeską do tego czasu, dopóki naród czecho-słowacki

ki nie zrzeknie się swego rusofilizmu, to się zawarcia takiej umowy nie doczeka”.

„Narodni Listy” potwierdzają tylko nasze dawne przekonanie, że mylą się okropnie ci polscy czechofile, którzy jeszcze ciągle marzą o jakimś „zbliżeniu” lub „porozumieniu” z Czechami.

Czechiom są Rosjanie, nawet zbrońwizowana Rosja, znacznie bliżsi, niż niepodległa Polska.

Podróż ministrów belgijskich do Londynu.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Londyn, 25. kwietnia.

Brukselski korespondent „Timesa” donosi, że belgijski prezes ministrów i belgijski minister spraw zagranicznych przybędą w piątek przyszłego tygodnia do Londynu, gdzie będą gośćmi Mac Donalda. Wyjazd Theunisa i Hymansa do Paryża wyznaczony został na niedzielę wieczór, w poniedziałek zaś przed południem ministrowie belgijscy odbędą konferencję z Poincarem, a następnie wieczorem tego samego dnia powrócą do Brukseli.

Kości ludzkie jako nawóz.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Ateny, 25. kwietnia.

Dzienniki donoszą, że parowiec holenderski, zdążający ze Smyrny na wody greckie, wioził ładunek 1000 worków kości ludzkich, który deklarowany był jako nawóz. Inny okręt z podobnym ładunkiem przejechał wody greckie. Dzienniki wzywają rząd, by starał się zapobiec wywozowi kości ofiar masakry małoazjatyckiej.

Serum przeciw szkarlatynie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).
Nowy Jork, 25. kwietnia.

Na zebraniu lekarzy stanu nowojorskiego zawiadomił członek laboratorjum miejskiego Klinger, że wypróbował na przeszło 500 dzieciach serum przeciw szkarlatynie, sporządzone przez chicagowskiego lekarza dra George'a Pick'a i że na tej podstawie leczenie szkarlatyny można uważać za zapewnione.

Ze spraw ruskich.

„Nasz Prapor” cieszy się bardzo ze stanowiska Ukrainy radańskiej. — Ukraińcy nie należą do mniejszości narodowych. — Harda postawa organu rewolucjonistów trudowych.

Lwów, 26. kwietnia.

Organ lewicy trudowej „Nasz Prapor” cieszy się bardzo, że Ukraina radańska zaczyna interesować się losem Rusinów zamieszkałych w Polsce, a sprawy te podnoszone bywają nawet na naradach politycznych, zjazdach, zgromadzeniach i t. d. Interpelacje takie wniesione były na zjeździe gubernialnym w Kijowie, na wszechukraińskim Zjeździe Rad i na 2-gim wszechukraińskim Zjeździe Rad. Interpelanci, przeważnie włościanie, stawiają pytania: „jakimi staraniami zamierza rząd Związku radańskiego zmusić Polskę burżuazyjną do wykonywania ugody, zawartej w Rydze i do zabezpieczenia chociażby minimalnych praw mniejszości narodowych w Polsce”. Ten ton pytania nie podoba się organowi niezawisłych trudowików; uważa on go za nieodpowiedni, bo umowy ryskiej nie uznaje. „Czyż Kijów, Char-

ków i inne centra życia naszego (sic! Red.) nie wstydzą się dziś po odzyskaniu sił swoich, powoływać się na akt wymuszony na nich w chwili oślabienia. Czyż niewiadome im nasze rzeczywiste dążenia, że myślimy zaspokoić nas minimalnymi prawami mniejszości, zastrzeżone- mi ugodą ryską? Czyż godzi się im nazywać nas mniejszościami narodowymi Polski, gdy my stale byliśmy większościami, stale bronimy praw naszych do tej większości i nigdy nie chcemy mieć żadnych aspiracji w kierunku zdobycia praw mniejszości narodowych w Polsce”.

Hardo więc stawia się organ rewolucjonistów trudowych, lecz jest to młodzieńcze jeszcze pisenko, brak mu doświadczenia politycznego, to też można mu dużo przebaczyć bez szkody dla naszych interesów państwowych. Niech się wybuja!

Kronika telegraficzna.

— Poseł do sejmiku gdańskiego Husen, należący do niemieckiej gdańskiej partii ludowej, złożył swój mandat do sejmiku. Jak już donosiliśmy, Husen był obywatelem Rzeszy niemieckiej.

— W kołach amer. politycznych utrzymuje się pogłoska, że zjazd partii republikańskiej wysunie kandydaturę gen. Davisa na prezydenta Stanów Zjednoczonych w razie, gdyby okazało się, że kandydatura Coolidge nie da się przeprowadzić.

— Rumuński premier Brătianu zaniechał swej podróży do Konstantynopola. Stoi to w związku ze zbliżeniem się francusko-rumuńskim i z napięciem stosunków pomiędzy Francją a Turcją.

— Wysoka Rada faszystowska postanowiła nie tworzyć oddzielnej grupy parlamentarnej w przyszłym parlamencie, który będzie podzielony na zwykłe ugrupowania większości i mniejszości.

— W rokowaniach pomiędzy Ulsterem a Irlandią w sprawie północnej granicy państwa irlandzkiego, porozumienia nie osiągnięto.

— Według wiadomości z Orszawy, Dniwi wystąpił z brzegów. Olbrzymie obszary zostały zalane wodą. Ruch kolejowy między Temeszwarem a Buka-

resztem zagrożony. Większa część wyspy Adakale zalana.

— Zapisy na akcje węgierskiego Banku narodowego rozpoczną się prawdopodobnie 28 kwietnia i skończą się 7 maja.

— Król włoski otworzył wystawę sztuki w Wenecji, przy czym zwiedził i awilon cudzoziemski.

— Rewolucyjna Rada wojenna postanowiła w rb. nie urządzać 1 i 2 maja parady wojskowej. Całkowitą inicjatywę obchodu 1 maja objęła partja komunistyczna, która urządziła na Czerwonym Placu wielką manifestację przy grobie Lenina.

— Królewska para rumuńska złożyła dnia 9 maja hr. wizytę Lidze Narodów i międzynarodowemu Biuru pracy.

— Komuniści niemieccy przygotowują na dzień 1 maja wielką manifestację w Berlinie. Z powodu zbliżającego się terminu wyborów rząd postanowił jednak zakazać tego dnia wszelkich manifestacji pod gołym niebem. Większość Związków zawodowych akceptowała już to zarządzenie.

— W wielu miejscowościach Jugosławii spadły olbrzymie śniegi. Również w Bośni śniegi wyrządziły wielkie szkody.

JERZY BANDROWSKI. 22)

TO TY?

SZKARLATNE ROMANETTO.

(Ciąg dalszy.)

Stanąwszy na Wałach Hetmańskich, Oksza zawahał się.

Leżący tak nile jego uszy stukot spiczastych, drobnych obcaszków dziecięcych przeszedł w piano, pianissimo i wreszcie umilkł. Role dzieci zapadły się w ziemię. Szerokie, szary, mokre bulwary, jesiennym smętkiem zaciągnięte, były puste, bezładne.

Okszy zrobiło się znów ogromnie smutno na duszy. Był zmęczony fizycznie i duchowo. Zatem — należałoby iść do siebie, na cichą, półżywą Ormiańską i położyć się spać. Ale jakże klasć się spać w takim smutku?

Głośno, powoli, miarowo, dzwicznie zaczęły bić lwowskie zegary. Łagodnie szerokimi bulwarami płynęły melodyjne, miękkie, ale poważne fale dźwięków.

— Stare rupiecie! — mówił sobie Oksza, rozumiejąc staromodnie-sentymentalny, patetyczny, niewspółczesny charakter tej muzyki. — Stare rupiecie! Ale... ale... to nie nowomodne budziki... To naprawdę przez mistrzów budowane zegary, które otwarcie, głośno, szczerze mówią — jak jest. Czas mija, korystając z życia!

Już nie miał żadnej pretensji do Leny. Lojalnie, szczerze, darował jej wszystkie krzywdy i przykrości, jakie jej wyrządził. Był jej wdzięczny za znużenie, które usposobiło go tak lirycznie i miękko, pobłażając dla życia.

Wbrew woli skreślił na prawo i poszedł szeroką ulicą Legionów. Kłaniając się w duchu, popatrzył na smukłą kolumnę Mickiewicza. Zdąła obrzucić wzrokiem przywieżką trochę, ale szlachetną, barokową fasadę kościoła Bernardynów. Usłuchał się na widok niezgrabnych, ciężkich dorożkarzy, rozmawiających głośno pod hotelem Żorża dialektami, w którym naiholndniejsze wyzwiska uchodziły za pieszczotliwe słowa braterskiej miłości.

Niebo zaczynało się trochę wyjaśniać. Tu i owdzie przez ołowiane chmury przebijał błękit, niedokrewny błękit, świecący, lecz chory, jak stary, spłowiwały jedwab.

Oksza szedł powoli ulicą Akademicką. W tym szpalercze domów, nudnych i bez wyrazu, których jedyną ozdobą było obramowanie okien wystawowych u dołu, w tej chwili jednak ołowianem bielmem rolet zasnutych, zrobiło mu się znów smutno, szaro, beznadziejnie. Szedł, patrząc na dyny, bijące z kominów i powoli wsiakające w szare, chmurne niebo.

— Kto zrozumie, kto wypowie bezcelową, niezrozumiałą mekę naszej pracowitej, a tak niedorzecznej egzystencji? — myślał, zarażony szarą, żółtą jesienią dnia.

W tej chwili spostrzegł idące naprzeciw niego dwa podłotki. Która z nich była ładniejsza, nie wiedział, zauważył jednak, że jedna z nich, z różową buzią, obramowaną futerkiem kapturka, roześmiała się naraż tak, iż na całą ulicę błysnęły jej żywe, świecące usta, szkarłatne wargi i lśniące-białe zęby.

Powrót Min. Zamoyskiego.

(Telefonem od naszego korespond.).
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Min. spraw zagr. Zamoyski powrócił w dniu dzisiejszym po feriach świątecznych i objął urządowanie.

Dymisja p. Tennenbauma?

(Telefonem od naszego korespond.).
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Dzisiejszy „Przegląd Wicczorny” podaje, jakoby p. Tennenbaum, dyrektor departamentu handlowego w min. przem. i handlu miał się podać w dniu dzisiejszym do dymisji. Powodem ustąpienia p. Tennenbauma mają być nieporozumienia w sprawie polityki handlu zagranicznego.

Echa rządów p. Grabowskiego we Lwowie.

(Telefonem od naszego korespondenta).
Warszawa, 26. kwietnia.

(I) Min. Spraw Wewn. rozpatruje rekurs, wniesiony jeszcze w r. 1920 w sprawie odrzucenia przez b. wojewodę Grabowskiego próśby zatwierdzenia fundacji im. Hermana we Lwowie.

Według brzmienia rekursu, Jakób Herman, pragnąc powołać do życia dwie fundacje, oświadczył gotowość przeznaczenia na ten cel czterech domów. Jedna z tych fundacji miała się nazywać bursą rzemieślniczą im. Tadeusza Rutowskiego, druga zaś im. Tobiasza Aszkenezego.

P. Grabowski w swej odmowie kierował się przestarzałym patentem austriackim, który nakłada obowiązek zapewnienia funduszu gotówkowego dla fundacji celem jej utrzymywania. Zignorował zaś p. Grabowski ten nie pozbawiony wagi szczegół, iż gmina miasta Lwowa, jak również Zbór izr. we Lwowie gotowe były wziąć na siebie obowiązek utrzymywania obu fundacji.

Nadeszłe informacje z Warszawy stwierdzają, iż dziwne to zarządzenie p. Grabowskiego odbiło się echem nie tylko w pałacu na Nowym Świecie, gdzie rekurs jest rozpatrywany, ale także i w kołach parlamentarnych.

— Dajże ci Bóg zdrowie, dziewczyno! — wykrzyknął w duchu Oksza, zachwycony tą dziewczęcą twarzą. — Dzięki tobie rozumiem i nie buntuję się już. Jak faszyżnę rzucę ci pod nogi swe życie, ty szturmujące, różane piękno Jutra. A zresztą — co mnie jakieś Jutro obchodzi!

VIII.

W cichej, ciepłej cukierce zrobiło mu się znacznie raźniej.

Siedział w głębi, gdzie było wprawdzie trochę duszno, ale za to spokojnie i zacisznie.

Od jego stolika widziało się piękna, ale zapłakana, szara szych wystawowa, za nią migające na wlicy cienie przechodniów, przed nią, na wysokim postumencie smukła, miękka sylweta Flory czy innej jakiejś nagiej bogini, ustawionej wysoko nad stolikami.

— Zawsze, wszędzie — Ty, Kochanko, matko, bezwstywnie nagi i wysznięta się pięknem swej nagości!

(C. d. e.)

P. Osiec i delegatem oszczędnościowym.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Delegatem oszczędnościowym przy Min. przemysłu i handlu mianowany został b. Min. Osiecki.

Wiceminister Dutkiewicz objął urzędowanie.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Dzisiaj przedstawili się wiceministrowi p. Dutkiewiczowi urzędnicy Ministerstwa. Nowemu wicemin. podlegać będą główna komenda policji państwowej, departament personalny i inspektorat województw i starostw.

Zniesienie G. U. P. I. W.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Jak się dowiadujemy, z chwilą wejścia w życie nowej ustawy celnej zniesiony zostanie główny urząd przywozu i wywozu. Zarządzenie to zostanie powitane jak najlepiej przez szerokie sfery obywatelskie, ze względu na nadużycia, jakie z sobą działalność urzędu przywozu i wywozu łączyła.

Waloryzacja zobowiązań przedwojennych.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W dniu wczorajszym Prezes Rady Min. Grabski odbył konferencję w sprawie brzmienia tekstu prof. Zolla o waloryzacji zobowiązań przedwojennych. Konferencja ostatecznych decyzji nie przyniosła. Prezjer Grabski nie godzi się na całkowity projekt prof. Zolla. Prof. Zoll ma przybyć do Warszawy celem uzupełnienia swego projektu.

Sprawa czasu pracy w kopalniach soli w Małopolsce.(Telefonem od naszego koresp.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W dniu wczorajszym Prezes Rady Min. odbył konferencję z kilkoma posłami socjalistycznymi w sprawie ograniczenia czasu pracy w kopalniach soli w Małopolsce. Na konferencji ustalono, iż praca, która dotychczas trwała 7 dni w miesiącu zwiększoną zostanie do 14 dni w miesiącu. Natomiast w Małopolsce zach. z 4 na 5 dni w tygodniu. Uchwalono ponadto, że Rząd zwoła konferencję przedstawicieli przemysłowców w sprawie zastanowienia się nad obecnym położeniem przemysłem, a w szczególności nad praktykami, stosowanymi przez przedsiębiorców przy obniżaniu płac.

Karty oszczędnościowe.(Telefonem od naszego korespond.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Jak się dowiadujemy P. K. O. wprowadzi w najbliższym czasie w życie tak zwane karty oszczędnościowe znane u nas z czasów austriackich. Na kartach tych będzie można nalepić znaczki pocztowe i po wypełnieniu nimi karty można je składać na poszczególnych pocztach do dyspozycji P. K. O. Ta forma oszczędnościowa ułatwi szerokim sferom społeczeństwa, zwłaszcza mniej zamożnym i młodzieży szkolnej czynienie oszczędności.

„Polska armja przygotowuje marsz na Berlin“?

Plany wojskowe francusko-polsko-czeskie. — Armja polska zajmie Śląsk. — 20 korpusów armji czynnej i 26 armji rezerwowej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Berlin, 25. kwietnia.

„D. Ztg.“, organ nacjonalistów, publikuje dziś rewelacje o rzekomych planach wojskowych francusko-polsko-czeskich, skierowanych przeciw Niemcom. Rewelacje te stwierdzają, że konwencje francusko-polsko-czeskie zobowiązują podpisane na nich mocarstwa do nieustannego pogotowia wojennego na wypadek wojny agresywnej jak defenzywnej z Niemcami. Plan mobilizacyjny, przygotowany przez oficerów francuskich, pozwala na natychmiastowe wystawienie na wschodnich i zachodnich granicach Niemiec dwóch armii, liczących po 2 miliony żołnierzy, którym towarzyszyć mają francuskie eskadry lotnicze. Pierwszem zadaniem obu armji ma być natychmiastowe zniszczenie sił obronnych Niemiec, poczem miałyby się zwró-

cić przeciw Rosji. Armja polska ma za cel operacje na terenie Górnego Śląska i zajęcie całego jego terytorium, oraz marsz z Poznańskiego na Berlin, armja czeska zaś ma zwrócić się przeciw Bawarii, dążyć do połączenia się z wojskami francuskimi, które przekroczą granicę nad Menem. Siłę armji polskiej i czeskiej oblicza „D. Ztg.“ na 20 korpusów armji czynnej i 26 korpusów armji rezerwowej. Ogólny plan kampanji miał być opracowany pod kierownictwem marszałka Focha. Celem usprawiedliwienia przygotowań wojennych — pisze „D. Ztg.“ — szerzone są we wszystkich krajach fałszywe wiadomości o rzekomych przygotowaniach wojennych Niemiec, w szczególności o ćwiczeniu armji niemieckiej przez kronprinca i Hitlera.

Posiedzenie konferencji polsko-czeskiej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Kraków, 26. kwietnia.

Obrady konferencji polsko-czechosłowackiej w sprawie ułożenia projektów protokołów w związku z delimitacją granicy spiskiej, rozpoczęły się dnia 25. bm. o godz. 15 w gmachu województwa, przy udziale wszystkich przedstawicieli obu stron w liczbie 20 osób. Obrady zagał prof. Goetel, przewodniczący polskiej delegacji, witając przybyłych delegatów czechosłowackich. Przewodniczący delegacji czeskiej inż. Roubik wyraził w odpowiedzi podziękowanie za gościnne przyjęcie i podkreślił do-

brą wolę strony czechosłowackiej do ostatecznego załatwienia sprawy. Podczas obrad, które trwały do godz. 18, obie strony przedstawiły swoje punkty widzenia i postulaty co do poszczególnych działów protokołów, poczem odroczone obrady do dnia następnego, celem umożliwienia stronom bliższego rozpatrzenia poruszonych kwestji i zajęcia co do nich określonego stanowiska. Następnie złożyła delegacja czechosłowacka wizytę Wojewodzie krakowskiemu Kowalikowskiemu.

Likwidacja komisji rekwizycyjnej D. O. K. Lwów.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

Dziennik Rozkazów min. sp. wojsk. ogłasza o likwidacji komisji rekwizycyjnej przy min. spr. wojsk. z dniem 1 października br. i okręgowych D. O. K. I z dniem 1-go czerwca br. udzień przy D. O. K. VI z dniem 1 sierpnia br.

Niemiecka reforma walutowa spoczywa na kruchych podstawach.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W prasie berlińskiej toczy się dyskusja na temat wartości marki rentowej. Prezydent Banku Rzeszy oświadczył wczoraj na jednem zgromadzeniu, że wszędzie wartość złota spada. Nie może to jednak zmienić zdania, że niemiecka reforma walutowa spoczywa na dość kruchych podstawach.

Coolidge kandydatem na stanowisko prezydenta.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Z Waszyngtonu donoszą, że partia republikańska zamianuje Prezydenta Coolidge'a kandydatem na stanowisko prezydenta Stanów Zj.

Kredyt angielski dla Litwy.(Telefonem od naszego koresp.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Z Lndynu donoszą, że tamtejsza „Morning Post“ zamieszcza szczegóły o pobycie specjalnej inżynierskiej misji angielskiej na Litwie, która badała tam sprawę udzielenia Litwie milionowego kredytu ze strony Anglii na rzecz nowo budować się mających linii kolejowych. W elkie opady śnieżne utrudniały pracę komisji, jednak zdołano zebrać odpowiednie materiały.

Postulaty właścicieli nieruchomości.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

(X) Delegacja towarzysza właścicieli nieruchomości przedstawiła w dniu wczorajszym Premierowi swoje postulaty w dziedzinie podatkowej, oraz prośbę o jak najrychlejsze ogłoszenie z mocą obowiązującą ustawy o ochronie lokatorów.

Tichon nie uznaje obecnej hierarchii cerkiewnej w Polsce.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Warszawa, 26. kwietnia.

„Cerkowije Wiedomości“ wydawane przez Syn d Cerkiewny rosyjski zagranicą ogłaszają ukaz adresowany do Włodzimierza biskupa białostockiego, administratora diecezji grudzieskiej podnoszący go do godności arcybiskupa. Biskup Włodzimierz odsunęty jest od zarządu sprawami diecezji i przebywa w Klasztorze Germańskim. Ukaz Tichona zamieszczony w „Cerkownije Wied.“ oznacza, że patriarcha moskiewski nie chce uznać obecnej hierarchii cerkwi w Polsce.

Stan zdrowia Żeromskiego.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W stanie zdrowia znanego powieściopisarza Stefana Żeromskiego, leżącego we Włoszech nastąpiło szczęśliwie znaczne polepszenie. Żeromski pracuje obecnie nad nową powieścią. Powrót do Warszawy spodziewany z początkiem maja.

Przeciw lichwie.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W rezultacie interwencji oddziału zwalczania lichwy uchwalono, iż kupcy, którzy sprzedają swoje towary na raty, mogą dobijać do zwykłego zysku kapieckiego 10% w stosunku do swych rałalnych odbiorców zorganizowanych, a 15 proc. w stosunku do odbiorców niezorganizowanych.

Zamiana szyn żelaznych na stalowe.

(Telefonem od naszego koresp.)

Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Władze departamentu drogowego min. kolei żel. wydały zarządzenie, aby wszystkie dyrekcje kolejowe starały się usunąć szyny żelazne, jako nie odpowiadające dzisiejszym wymogom technicznym. Podobno dostateczne zapasy szyn stalowych min. kolei posiada.

Statut dla górników w państwach żupach w Małopolsce.(Telefonem od naszego koresp.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) „Monitor Polski“ z 24. bm. zawiera postanowienie min. przemysłu i handlu oraz skarbu zatwierdzające statut prowizyjny dla robotników zatrudnionych w państwowych żupach w Małopolsce, oraz sprawę zaopatrzenia dla ich wdów i sierót.

Powrót więźniów polit. z Rosji.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Na spotkanie wracających z Rosji do kraju wydanych Polsce więźniów wyjeżdża dziś o godz. 8.50 wieczorem specjalna delegacja, która powita wracających. W powitaniu tem bierze udział główny komisarz policji Borzęcki.

Wojewoda Srokowski w Warszawie.(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 26. kwietnia.

(X) Dzisiaj przybył do Warszawy wojewoda wołyński Srokowski celem złożenia sprawozdania o wykrytej na Wołyniu bandzie szpiegowsko-zbrodniczej.

REDAKCJA „GAZETY LWOWSKIEJ“ OCENIAC BĘDZIE NA SWYCH SZPALTACH NOWE WYDAWNICTWA JEDYNIĘ TYLKO WÓWCZAS. GDY ONE NADSYLANE BĘDĄ WPROST POD ADRESEM REDAKCJI, NIE ZAS JEJ POSZCZEGÓLNYCH CZŁONKÓW.

Śmierć Stinnesa i Helffericha — ciosem dla Niemiec.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).
Berlin, 25. kwietnia.

Partja nacjonalistyczna organizuje na najbliższą niedzielę wielkie manifestacje publiczne ku uczczeniu pamięci Helffericha.

Paryż, 25. kwietnia.

Dzienniki twierdzą, że nagła śmierć przywódców nacjonalizmu niemieckiego Stinnesa i Helffericha w czasie kampanii wyborczej do Reichstagu jest ciężkim ciosem dla stronnictw nacjonalistycznych, których szanse wyborcze znaczenie się pogorszyły. W związku z tem spodziewają się w Niemczech zmiany obecnej sytuacji politycznej, którą znamionowało przechylenie się na prawo.

Nowe ataki anto ośkie.

Lwów, 26. kwietnia.

(B) Praskie pismo „Narodni Osvobození” (Nr. 76) przynosi notatkę pod tytułem „Polska książka przeciw Słowacyźnie”, gdzie zajmują się książką prof. Dąbrowskiego p. t. „Węgry”. Książkę tę nazywa „podłością”, jakiej nie byłby mógł popełnić żaden „czechosłowak” wobec Polski.

„Narodni Osvobození” gniewała się przede wszystkim na to, iż autor tej książki pozwolił sobie przedstawić stosunki na Słowacyźnie, nazywając Słowację piętną achilleusową Czechosłowacji i zaznaczając, iż Słowacja może łatwo stać się punktem wyjścia dla likwidacji szlachetnego państewka czecho-słowackiego.

Pismo „Narodni Osvobození” twierdzi, że owa likwidacja Czechosłowacji nie nastąpi przed nowym rozbiorem Polski.

Trzeba zaznaczyć, iż takie potworności ukazują się w piśmie, które jest urzędowym organem legionistów czeskich i stoi bardzo blisko kół Massaryka.

Polskie Towarzystwo Politechniczne.

Lwów, 26. kwietnia.

mamy przed sobą 46 sprawozdanie Wydziału Głównego Polskiego Towarzystwa Politechnicznego za rok 1923, jednego z najstarszych zrzeszeń technicznych na całym obszarze ziem polskich. W sprawozdaniu tem widzimy piękny dobytek naukowy i kulturalny Tow. i wpływ jego na kształtowanie i organizację Państwa Polskiego. Sekcja organizacyjno-zawodowa P. T. P. pracuje niezmiernie około rozwoju administracji władz technicznych państwowych i samorządowych. Również sprawa organizacji Izb inżynierskich nie została jeszcze w r. 1923 z porządku dziennego obrad. —

Wydział główny przyczynił się do powstania Syndykatu autorów i kompozytorów, umożliwiając w ten sposób obronę zawodową w przeciwstawieniu do Związku nakładców.

Komitet ciepłny. P. T. P. urządził w roku sprawozdawczym drugi kurs inżynierski z zakresu gospodarki cieplnej, gromadząc zwyż 100 uczestników ze wszystkich stron Polski.

„Czasopismo Techniczne” jako organ Ministerstwa robót publi. i Polskiego Tow. Polit. rozchodzi się po całym kraju, tworząc jeden z

Konwencja kolejowa polsko-rosyjska.

Normalny ruch kolejowy pomiędzy Polską a Rosją. — Wszystkie stacje w Polsce i Rosji będą otwarte dla ruchu towarowego. — Jako prawo transportowe obowiązujące będą postanowienia konwencji berlińskiej.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Warszawa, 26. kwietnia.

W dniu 24. b. m. podpisana została przez pełnomocników obu stron konwencja kolejowa o bezpośredniej osobowej i towarowej komunikacji między Rzpłtą Polską a Związkiem S. S. S. R.

Na zasadzie tej konwencji podjęty zostanie normalny ruch kolejowy tak osobowy, jak i towarowy między Polską a Rosją przez następujące punkty graniczne: Stolpce, Zdobunów, Podwoleczyska, Zahacie, Mikaszewice. Dla bezpośredniej komunikacji osobowej (sprzedaż bezpośrednich biletów oraz wydawanie bezpośrednich kwitów bagażowych) otwarte będą na razie następujące stacje ze strony Polski: Białystok, Gdańsk, Katowice, Kraków, Łódź, Lwów, Poznań, Warsza-

wa i Wilno, ze strony sowieckiej: Charków, Kijów, Leningrad (Petersburg), Mnińsk, Moskwa, Odessa i Tyflis.

Dla bezpośredniego ruchu towarowego otwarte będą wszystkie stacje w Polsce i w Rosji. Przewóz towarów między stacjami obu państw odbywać się będzie bezpośrednio listami przewozowymi. Przesyłki towarowe opłacane będą na zasadzie taryf wewnętrznych. Jako prawo transportowe obowiązujące będą postanowienia konwencji berlińskiej. Konwencja kolejowa polsko-sowiecka zacznie obowiązywać w 15 dni po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych. Członkowie delegacji sowieckiej opuścili Warszawę w piątek.

Konsul sowiecki w Gdańsku?

Nieprawdziwe wiadomości „Danz. Ztg.”. — Próbną balon sowiecki.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Gdańsk, 25. kwietnia.

„Danz. Ztg.” dowiaduje się z rzekomo dobrze poinformowanego źródła, iż 18. bm. przybył do Warszawy w kompletnym składzie konsulatsowiecki, mający rezydować w Gdańsku. Konsulem generalnym mianowano rzekomo dra Bogolubowa, a sekretarzem Samoiliowa. Personal składać się będzie z 6 osób. sowiecki konsul w Gdańsku ma rozpocząć swą działalność dnia 15. maja br. Znajdująca się w Gdańsku prywatna delegacja handlowa ro-

syjsko-sowiecka ma być zdaniem dziennika przejęta przez konsulatsowiecki charakterze oficjalnego przedstawicielstwa handlowego. Powyższa wiadomość „Danz. Ztg.” jest oczywiście całkowicie fałszywa, gdyż żaden obcy konsul nie może sprawować funkcji w Gdańsku bez uprzedniego uzyskania exequatur Prezydenta Rzpłtej Polskiej. Wiadomość tę należy traktować jako balon próbną i kierowany przez sowieckie, a może i przez niektóre sfery gdańskie.

najpoważniejszych łączników zawodowych i naukowych stanu inżynierskiego.

W Towarzystwie wygłoszono w r. 1923 — 31 odczytów, poruszając w nich wszelkie dziedziny techniczne i ekonomiczne kraju. Szereg wycieczek naukowych stanowiło miłe urozmaicenie zebrań koleżeńskich. Dnia 9. kwietnia b. r. odbyło się Walne Zebranie Członków Towarzystwa, które po wysłuchaniu sprawozdania, udzieliło ustępującemu Wydziałowi absolutorium i wyraziło Prezesowi Stanisławowi Rybickiemu gorące podziękowanie za mozolną a owocną pracę i żywą inicyjatywę. — Następnie wybrano nowy Wydział w następującym składzie: Prezes: Stanisław Rybicki; wiceprezesi: Maksymilian Huber i Fryderyk Blum oraz 15 członków Wydziału.

Nowy ptak niebieski.

(Telefoniem od naszego koresp.)

Warszawa, 26. kwietnia.

(X) W dniu wczorajszym policja warszawska aresztowała nowego warszawskiego ptaka niebieskiego, niejakiego Tadeusza Dańczaka, młodego człowieka, który usiłował przy pomocy częściowo sfałszowanego czeku podjąć z Banku Handlowego 40 tys. dolarów. Sprawa przedstawia się następująco: Wczoraj o godz. 1 przed południem zgło-

sił się do tutejszego Banku Handlowego młodzieniec i zaprezentował czek wielkiej kopalni węgla w Zagłębiu Dąbrowskiem „Saturn”, wystawiony na 40 tys. dolarów, oraz list, w którym dyrektor kopalni prosi o zrealizowanie czeku do rąk oddawcy, niejakiego Milińskiego. Przy sprawdzeniu podpisy okazały się prawdziwe. Suma jednak była tak wysoka, że dyrekcja Banku Handlowego zatelefonowała natychmiast do „Saturna” z zapytaniem, czy istotnie kopalnia domaga się wypłaty 40 tys. dolarów. Dyrekcja kopalni oświadczyła, że nie wystawiała podobnego czeku, wobec czego aresztowano Milińskiego. Aresztowany z początku oburzał się, ostatecznie jednak przyznał się do wszystkiego. Znalaziono przy nim również drugi czek kopalni „Saturna”. Przyparty do muru, przyznał się, że w istocie nazywa się Tadeusz Dańczak, pracował przed rokiem jako buchalter w „Saturnie” i wtedy schował sobie 2 blankiety czekowe, podpisane przez dyrektora kopalni, oraz kilka blankietów listowych, również z podpisami dyrektorów. Dańczaka osadzono w areszcie. Rewizja wydała niezwykłe rezultaty. Znalaziono również u niego ośrodek archiwum listów miłosnych, pisanych do znacznej ilości kobiet warszawskich.

Z TEATRU WIELKIEGO

„Zona Hassana Agi”, dramat w 3 aktach Milana Ogrizowicia (przekład W. Pogonowskiej), odegrany w dniu 25. kwietnia 1924.

Lwów, 26. kwietnia.

Dyrekcja teatrów, zachęcona powodzeniem dramatu „O skibę”, sięgnęła ponownie do literatury jugosłowiańskiej, wystawiając z niecodzielnym wprost u nas zbytkiem i pieczołowitością dramat Ogrizowicia „Zona Hassana Agi”. Czy był to pomysł trafny? — możnaby się sprzeczać długo i szeroko. Świadczy on raczej o bezplanowości repertuaru, niż o planowym, konsekwentnym działaniu. Folklorystycznie rzecz interesująca, temu nikt nie zaprzeczy. Przekład białym wierszem lepszy od niejednego tłumaczenia proza, słyszanego już z najszybszej sceny, wiersz ten jednak z epiki Korzeniowskiego, naszpikowany żartkami, nuzi i meczy niepomnień. Co najważniejsze, dramat wymaga skrócenia i to znacznych. Po akcie pierwszym ołówki reżysera musi przelecieć się bardzo bezwzględnie, w akcie drugim domaga się amputacji sceny początkowej, w akcie trzecim zbyt przewlekłe jest pożegnanie z dziećmi. Za wielką wogóle w dramacie tym gadulstwa, i to białym wierszem, za mało w stosunku do tej gadaniny akcji. Po odpowiednim skróceniu i tragedii dwu rodów, następstwo obydwaj wych, wystąpi znacznie plastyczniej.

Bohaterka dramatu, p. Leonia Barwińska, stworzyła typ znicwalający wdziękiem, szczerością i prostotą. Ból jej był prawdziwy, miłość dzieci istotna, nie fotograficzna odbitką zamierzeń autora. Bardzo starannym w roli zawziętego w gniewie Hassana Agi był p. Edward Gliński. Dobrze grali pp. Maria Bębicka, Irena Ładosiówna, Mira Wilandówna i p. Ferdynand Sarnowski. Inni artyści nie psuli również całości, a ilustracje muzyczne, w wiodzenia muzycznych, przepięknie stroje, pomysłowe dekoracje p. Z. Bałka, wprowadzały do nuzacei akcji pewne urozmaicenie.

Pieczołowitość, jaką dyrekcja otoczyła ten dramat jugosłowiański, pozwala mieć nadzieję, że i rodzima literatura znajdzie u niej równo bój dać względy. Przekonany się o tem niebawem. Wszak wszyscy czekamy z niecierpliwością premierą

Michał Rolle.

RESTAURACJA
„STARY TEATR”
w Krakowie
ul. Jagiellońska l. 1. Tel. 1402 oraz
FILJA w Hotelu francuskim
ulica P-jarska.
Wydają ebiady od godz. 12-5 pop.
Gabinet z pianinem, urządzone syp-
łozo dla zebrań towarzysk.
Wieczorem ROBERT muzyki
salonowej.

PRZYJMUJE REKOPISY DO PRZE-
PISYWANIA NA MASZYNIE. ZGŁO-
SZENIA W ADMINISTRACJI „GAZE-
TY LWOWSKIEJ”, PODWALE L. 3.
I. PIĘTRO OD GODZ. 9-2 i 5-8.

MAŁY FELJETON.

HENRYK BALK.

Sonet o sonecie.

Wdrać się Everest w jedno, winne [grono],
zyspać Saliarę w mały kielich [kwiatka],
ludzkość pomieścić w orzech do [ostatka],
zlać Ocean w perłę wydrażoną, —

Kto wręcz się zmierzy z tą myślą [szalona?],
Choć komu droga powołaniem [glądka],
seniusz — rodzicem, a odwaga — [matka],
czola nie dotknie zwycięstwa [korona].

Lecz jest ktoś taki — ktoś taki [szczęśliwy],
co te cudowne, niepojęte dziwy [lawa],
unie krysztalić rzeczywistość [lawa].

To Ty! olbrzymi, a drobny — [sonecie!],
Miech ci pod stopy leci wielbień [kwiecie],
miech skroń się wieńczy wieki sta [sława].

Eleonora Duse.

Lwów, 26. kwietnia.

(B) Gazety amerykańskie przy-
niosły niedawno wiadomość, że w
Pittsburgu umarła 21. b. m. Eleono-
ra Duse. Niema chyba człowieka
kulturalnego, któremu byłoby obce
nazwisko sławnej artystki wło-
skiej. Równie światowy rozgłos
miała tylko Sara Bernhardt. Uro-
dzona w r. 1859 w Vigevano, już w
wczesnej młodości okazywała wy-
bitne zdolności aktorskie. Obdarzo-
na dużą wrażliwością i intuicją
poczuciem stylu, pracowała usilnie
nad zdobyciem kultury ogólnej i
scenicznej.

To też rychło zaczęła się wybi-
jać, a świetne kreacje w „Damie
Kameljowej” Dumasa Syna i w
„Fedorze”, Wiktoryna Sardou, po-
łożyły kamień węgielny pod gmach
jej sławy.

Z tego czasu pochodzi jej por-
tret, malowany przez głośnego mi-
strza niemieckiego Lenbacha. Cza-
rująca, subtelna twarzyczka chwy-
ła widza wyrazistym spojrzeniem
niezwykle pięknych oczu.

Stosunek miłosny z D'Annun-
zian uczynił ją bohaterką znanej i
pełnej włoskiej zmysłowości po-
wieści p. t. „Ogień”. Eleonora Du-
so należała do tych nielicznych in-
dywiduałności aktorskich, które nie
zasklepiają się w manierze określo-
nego prądu scenicznego. Z równą
maestrją kreowała role naturalisty-
czne, jak symboliczne i romantycz-
ne. W zdumiewający sposób umiała
łączyć operowanie głosem z walo-
rami mimicznymi i gestykulacją.
Pozwała się posagowo lepiej, niż
którakolwiek inna z artystek drama-
tycznych.

Imię jej zapisało się złotem gło-
skami w historii teatru.

Propozycje rzeczozn. przyjęte przez rządy sojusznice

Konferencje z Morganem w Paryżu. — O wprowadzenie w życie zarządzeń finansowych.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“).

Paryż, 25. kwietnia.

Komisja odszkodowań zebrała
się dziś popołudniu i przyjęła do
wiadomości nadesłane odpowiedzi
rządów francuskiego, belgijskiego i
angielskiego, w których rządy te
oznajniają o przyjęciu propozycji
rzeczoznawców. Komisja odszkodo-
wań zwróci się do Barthou i Brad-
bury'ego, aby odbyli naradę w cha-
rakterze konsultatywnym z wybit-
nymi osobistościami świata finan-
sowego w sprawie klauzuli zawar-

tej w raportach rzeczoznawców
oraz w kwestji umożliwienia reali-
zacji proponowanych przez nich
planów. Barthou i Bradbury odbe-
dają prawdopodobnie konferencję z
Morganem, którego przybycie do
Paryża zostało zapowiedziane. Roz-
mowy te nie będą jednak dotyczy-
ły sprawy natychmiastowego wpro-
wadzenia w życie pewnych zarzą-
dzeń finansowych. Komisja odszko-
dowań zbierze się na narady ofi-
cjalne w przyszły wtorek.

Kronika.

Sobota, 26. kwietnia: Rz. kat.: Kleta
i Mareli. — Gr. kat.: Artemona.
Słow.: Spitynna.

Niedziela, 27. kwietnia: Rz. kat.:
Przewodnia. — Gr. kat.: Woskr. Hosp.
Słow.: Boguła.

Premier Grabski przyjął wczoraj
kierownika Min. robót publicznych Ryb-
czyńskiego, z którym omawiał szczegó-
ły likwidacji tego resortu.

Mianowanie. Prezes Sadu apelacyj-
nego we Lwowie zamianował ukończo-
nego słuchacza praw Aleksandra Ham-
mermanna aplikantem dla okręgu lwow-
skiego Sadu apelacyjnego.

Dyrekcja Banku Polskiego przypo-
mina, że urzędowanie w dniu otwarcia
Banku, tj. w poniedziałek, d. 28. kwiet-
nia br., rozpocznie się o godz. 10.30.

Z życia towarzyskiego. Ślub p. An-
ny Rybickiej, córki naczelnego dyrekto-
ra Niży p. Tadeusza Rybickiego i Zofii
ze Smolków Rybickiej z p. Stanisława
Schätzlem, dyrektorem Krajowego Bi-
ura Naftowego we Lwowie, odbędzie się
dnia 26. bm. o godz. 6. wieczorem w ko-
ściele św. Zofii.

(X) Polski Synod prawosławny,
który niedawno obradował w Warsza-
wie, postanowił rozciągnąć jurysdyk-
cji metropolity warszawskiego także na
województwo małopolskie.

(X) Gościna p. Favrier w Polsce. W
dniu wczorajszym wylądowała w War-
szawie dziennikarka i lotniczka Favrier,
serdecznie witana przez przyjeźdźcą
„Białego Krzyża”. W dniu jutrzejszym
wygłosi odczyt na temat „Lotnictwo
i poeci”. Po odczytaniu wyświetlać be-
dzie zdjęcia ze swej podróży powietrz-
nej.

(X) Tramwaj warszawski. Wbrew
poprzedniemu doniesieniom, cena biletów
tramwajowych w Warszawie ustalona
została na 20 groszy.

Według informacji „Expressu Por.”,
terminu otwarcia teatru „Rozmaitości”
nie można ustalić z pewnością wobec
tego, że w obecnej budowlie zarysowała
się jedna ze ścian, ponadto oś sceny o-
brotowej przy pierwszej próbie miała
się popsuć. Dzienniki przypisują, to
wszystko meudolności magistratu.

Kiermasz i rant artystyczny 11. ma-
ja. Dwa tygodnie dziela nas od daty
tej niezwykłej zabawy. Na podstawie
informacji zasięgniętych w komiszie,
będziemy kolejno, a częściami poda-
wać szczegóły dotyczące się programów
i wykonawców, bo trudno naraz opisać
te mnoga ilość, jeżeli się zważy, że w
groteskach artystycznych ma wziąć
udział około 60 osób. Dowiadujemy się,
że w programach artystycznych pod
reżyserją p. dyr. Frączkowskiego we-
źmie udział wybitne uczennice jednego
z najlepszych naszych profesorów
śpiewu, a mianowicie p. prof. Dianie-
go, który ze względu na cel zbrojny i
nadzwyczajnie swe umiłowanie Polski,
jako drugiej swej ojczyzny, opracowy-
je na ten wieczór dla produkcji wybrę-
dny program. Z kiosków, które dotąd
projektowane jako kioski kresów, bę-
dzie miał charakter i nazwę „Ina”, a
mianowicie: „Momus”. Projekt kiosku
tego opracowuje młody a zdolny arty-
sta-malarz p. Hansam, który już wyko-
nał oryginalny i piękny projekt kiosku:
„Słodka Wiosna”. Na posiedzenie komi-
tetu 28 kwietnia o 7 wieczorem w

sali Kasyna i Koła lit. art. zapowie-
dzieli swoje przybycie pp. przedstawi-
ciele włoskości, gdyż p. generał dy-
wizji Małczewski, jako jeden z protek-
torów tego przedsięwzięcia, interesuje
się ze względu, iż ma się osiągnąć du-
ży fundusz na sieroty po obrońcach
Lwowa, pracami komiteta.

Rozprawa w sprawie zajęć listpa-
dowych rozpocznie się 2 czerwca, a
zakończy prawdopodobnie z końcem
lipca. Głównym oskarżonym będzie
Drohner, którego bronić ma adv. Lie-
berman. Innych oskarżonych bronić
bada adv. Paschalski z Warszawy,
Grek ze Lwowa, oraz adwokaci miej-
scowi.

Przewóz siana i słomy na kolejach.
Z dniem 1 maja br. stanowiąc dla prze-
wozu siana, słomy i słomy linijki na
kolejach warunki przewidziane dla po-
ry wiosennej i letniej. Tem samym sio-
na i siano prasowane maszynowo będą
przewożone na otwartych wagonach
jedynie pod szczelnym przykryciem o-
ponami, deskami lub papa, zaś wien-
rowane maszynowo na otwartych wa-
gonach jedynie pod szczelnym przykry-
ciem oponami.

W niedzielę dnia 27 kwietnia 1924
wyświetli Uniwersytet Lwowski w ki-
nie „Marysieńka” pl. Smolki o godz. 12
w południe tragedję w 7 wielkich ak-
tach pt.: „Czar oliwy” z Polą Negri w
główniej roli Cery miejsce żółtne.

Towarzystwo Naukowe we Lwowie.
Posiedzenie Wydziału filologicznego
odbędzie się w poniedziałek, dnia 28.
bm. o godz. 5. popoł. w sali Seminarjum
słowiańskiego (stary gmach Uniwersy-
tetu). Porządek dzienny: 1) Prof. T.
Lehr-Splawilski przedstawi pracę dra
Bogdana Richtera „Shan-Hat-King, jego
historja i znaczenie”. 2) Poczem odbę-
dzie się posiedzenie administracyjne
Wydziału.

Z Ogniska Nauczycielskiego. W nie-
dzielę, 27. bm. odbędzie się w szkole
Kościeleckiej, ul. Czarnieckiego 1. o godz.
10. przedpoł. Nadzwyczajne Walne
Zgromadzenie członków Ogniska Związ-
ku Polskiego Nauczycielstwa Szkół Po-
wszechnych we Lwowie. Na porządku
dziennym bardzo ważne sprawy.

Towarzystwo Sztuk Pięknych (ul.
Dziduszyckich 1. boczna brama Muzeum
Przem.) komunikuje: Wystawa ogólna
Artystów lwowskich i zbiorowa art.
mal. Ludwika Misky'ego, oraz wystawa
rysunków art. mal. Joachima Weingar-
tana otwarta będzie jeszcze do dnia 30.
kwietnia br. W Salonie nieustającym
sprzedaży wystawiono szereg karyka-
tur art. mal. prof. Stanisława Matu-
siaka.

Na IV. Targ poznajski przybędzie
dwiu reprezentantów wielkiego przemy-
ślu belgijskiego. Zapowiedź przybycia
wybitnych przemysłowców belgijskich
jest dowodem, jak dalece koła przemy-
ślowe w Belgji zainteresowały się IV.
Targiem poznajskim.

Świątokrądztwo popielone zostało
w metrop. archikatedrze obrz. orn.
Składniczo mianowicie dywan kościelny
z przed głównego ołtarza. Wzywam
więc braci Gmian, by dobrowolnie
składkami na me ręce umożliwili naby-
cie nowego dywanu i w ten sposób uby-
tek wynagrodzili kościołowi. Celem za-
początkowania zbrojnej akcji ofiarowuje
na ten cel 5 dolarów. Równocześnie na
ten sam cel zożył na me ręce nie Or-
mianin, przemysłowiec p. Jan Daschek
również 5 dolarów. M. T. Krzysztofo-
wicz, Lwów, Sokoła 4, II. p.

† S. p. Polk. Józef Halka. W szpi-
talu ujazdowskim w Warszawie zmarł
po ciężkiej operacji wewnętrznej, której
zrujnowane wojną zdrowie nie mogło
przeżywać — s. p. ppłk. Józef Halka,
szef wydziału budżetowego Wojsk. Kon-
troln. Gener., przeżywszy lat 55. Zmarły
wstąpił w r. 1914 do Legionów i odbył
część kampanji karpackiej jako adiutant
3-go pułku. W bitwie pod Mołotkowem
wzięty do niewoli i wywieziony na Sy-
bir, przeszedł całe piekło wszystkich
rewolucji. W r. 1920 wrócił do Ojczyzny
i zgłosił się do służby w dziale admini-
stracyjnym M. S. Wojsk. Wojsko traci
w zmarłym jednego z najbardziej zas-
łużonych w dziale swej pracy oficerów
Pogrzech odbędzie się w środę. —
Cześć Jego pamięci.

(s). Na srebrnym ekranie. „Kopernik”
i „Marysieńka”. „Pod dwiema flaga-
mi” (Universal Film Mfg. Corp. New-
York). Film ten, poza nieodpowiednim
tytułem, na jeden zasadniczy błąd. Na
niewielką treść swoją ma za długą eks-
pozycję bo trwającą aż przez cztery
akty. Akcja właściwa zaczyna się dopi-
ero w ostatnim akcie. Z drugiej strony
uroczy Priscilla Dean tak świetnie i
naturalnie gra, że z ochotą siedziałoby
się na jeszcze pięciu zbędnych aktach,
byle ja widzieć. Już od dłuższego czasu
nie gościłszy na lwowskim ekranie
tej świetnej artystki, u której prostota
gry Amerykanek łączy się z pewną
wyrafinowaną finezją europejskiej sztuki
filmowej. Zdjęcia same bardzo cieka-
we. Fotografia czysta. Akcja w ostat-
nich czterech aktach bardzo żywa.

Biedne wdowy. Dowiadujemy się, że
w pewnej poważanej, a może nawet
przodującej instytucji finansowej wdowy
po dłużej latach nawet i zasłużonych
pracownikach pobierają pensje miesię-
czne w kwocie 2 milionów mp. Praktyki
te, jako godności instytucji tej uwłacza-
jące, choćby zaniedbane być powinny,
gdyż wywołują nienawiść u osób krzyw-
da ta dotkniętych, ale w całym społec-
zeństwie zrozumiałe oburzenie.

(m). Zjazd kolejonistów we Lwo-
wie odbył się przy współdziałaniu delega-
tów z Małopolski i Radomia. — Po
krótkim zgromadzeniu Zjazdu przez pre-
zesa okręg Webera, przew. udzielił gło-
sno wicepr. Zwiazku Główn. w Warsza-
wie p. Lukaszewiczowi. Ten złożył ob-
szernie sprawozdanie z audjencji u p.
n. n. Tyszkę, następnie omówił sprawy
przedłożone w M. K. Z., które w naj-
bliższej przyszłości będą zrealizowane
w myśl życzeń kolejonistów. W
koncu omówił ustawę uposażeniową,
emerytalną, pragmatykę służbową i
sprawę odebrania ulg przejazdowych.
Po referacie wielu mówców przed-
stawiało jasne dowody pokrzywdze-
nia w zaszczerzowaniu ich do
wyższych stopni i szczebli służbowych,
żądając, by przedstawicielstwa Związ-
ku w Warszawie przedłożyło umoty-
wowany memoriał w M. K. Z. celem
naprawy zła, spowodowanego różnem
interpretowaniem ustawy w poszcze-
gólnych dyrekcjach. W końcu uchwalono
rezolucję żądającą pragmatyki służ-
bowej opartej o automatykę, dalej
przeznania mundurów i ulg przejazdow-
ych dawniejszych i zagwarantowania
tych praw w przyszłej pragmatyce
służbowej przez Sejm uchwałić się
należy.

Staraniem Koła T. S. L. im. T. T. Je-
ża we Lwowie odbędzie się w niedzielę,
d. 27 kwietnia 1924 r. w wielkiej Sa-
li ratuszowej uroczysta Akademia ku
czci Zygmunta Miłkowskiego (Tomasa
Teodora Jeża) w stuletnią rocznicę Je-
go urodzin z zagajaniem senatora Dra
Adama, odczytem prof. Dra Wiktora
Halma, deklamacją WP. Jadczyk: Lach-
mancwicy-Przełomskiej i produkcjami
chóralnymi. Początek punktualnie o go-
dzinie 12.15, koniec o godz. 1.50 popoł.
Wstęp wolny.

Z Polskiego Tow. Biologicznego we
Lwowie. Czwarte zebranie naukowe
odbędzie się w poniedziałek, 28 b. m.
o godz. 18 w sali Instytutu zoologicznego
(ul. św. Mikołaja 4). Na zebraniu refe-
rowane będą prace naukowe pp.: Drze-
wieckiego, Dra Kuretowicza i Dra Ko-
skowskiego, Dra Hellera i panny Vrte-
lównej.

Tow. śpiewackie „Bard” urządza we
wtorek 29 bm. pod art. kierownictwem
dyr. Alfreda Stadlera doroczny koncert
w sali Pol. Towarz. muzycznego. W
programie utwory choralne Münchajne-
ra, Belohlavka, Sławiczka i Stadlera
dotyczące we Lwowie niewykonywa-
ne, oraz Wacława Lachmana „Sztanda-
ry Polskie na Krenku”, które wykonała
Hania warszawska w Amsterdamie zdo-
bywając I. nagrodę i złoty medal. —

Czytajcie
„SZCZUTKA”

Współdziałal w koncercie biorą artyści naszej opery p. Lipowska i Cyganik. — Miłośnicy muzyki chóralnej znajdą prawdziwie artystyczną atrakcję. Początek koncertu o godz. 8.15 wiecz. Bilety w cenie — 5 milj. Mkp. sprzedaje księgarnia Seyfarta ul. Akademicka 6.

Walne zgromadzenie Polskiego Towarzystwa Higienicznego we Lwowie odbędzie się w sobotę dnia 10. maja br. o godz. 19.30 w dużej sali Politechniki, ul. Lindego.

Z działalności Towarzystwa Walki z Gruźlicą we Lwowie. W pierwszym kwartale bieżącego roku udzielono w Przychodni przy ul. Lindego 1. 5 podczas 73 dni ordynacyjnych 869 porad lekarskich, w tym wyleczono dawnych chorych 493, nowych przyjęto 316. Zabiegów lekarskich wykonano ogółem 2839. Wywiadowocześnie odwiedzili w domu 357 chorych. W laboratorium wykonano badań 80. W Sanatorium na Hołosku leczono 52 chorych przez 900 dni leczenia. Czynnymi lekarzami było 7. Obrót kasowy wynosił w tymże kwartale 21.154 milionów Mkp.

(i. p.) Poświęcenie sztandaru ochot. straży pożarnej. W niedzielę dnia 27. kwietnia odbędzie się w kościele OO. Karmelitów uroczyste poświęcenie nowego sztandaru Tow. ochotn. straży pożarnej „Sokol”. Nabożeństwo odbędzie się o godz. 8 rano, poczem nastąpi wbieganie gwóźdźmi przez rodziców chrzestnych i delegatów, a następnie defilada przed sztandarem i pochód pod pomnik Mickiewicza. Nowy sztandar sprawiła drużyna strażacka w miejsce dawnego, zaginionego w czasie wojny.

(i. p.) Wydatki miejskie na uporządkowanie Lwowa. Sekcja finansowa Rady miejskiej uchwaliła na dokończenie budowy kanału w ulicy Słonecznej, Piekarskiej, Kaźmierzowskiej i Gródeckiej kredyty w wysokości 46.482 zł. Stanowi to 40 procent ogólnej sumy kosztów, zaś 60 procent pokrywa rząd. Nadto sekcja II. przyznała kredyt w kwocie 54.012.600.000 Mkp. na wyszutrowanie i przewalcowanie całej ulicy Mochnackiego i Długosza. Sekcja II. znała w dalszym ciągu potrzebę uporządkowania ulic św. Zofii, Jabłonowskich, Pułaskiego, Sapiehy i 3-go Maja, jednakowoż na razie brak funduszu na przeprowadzenie tych robót.

(i. p.) Ochrona trawników w plantacjach miejskich. Z powodu wandalistycznego niszczenia przez publiczność trawników w plantacjach miejskich inspektor miejskich plantacji zamierza otczozyć trawniki drutami kolczastymi, przyczem jednak dla zabawy działwy będą w ogrodach Kościuszki, Kilińskiego i Głowackiego zarezerwowane obszerne boiska.

(B) Przewaloryzowanie taryf elektrycznej i gazowej. Na wczorajszym posiedzeniu magistratu ustalono ceny biletów tramwajowych jak następuje: bilet normalny 300 Mp. albo 17 gr., bilet z przesiadką i na dworzec 400 Mp. lub 22 gr., bilet ulgowy 200 Mp. albo 11 gr.

Sprzedż błoeków abonamentowych. Już w sobotę 26. bm. rozpoczyna się w Teatrze Wielkim I. piętro sprzedaż błoeków abonamentowych, które cieszą się tak obrzymym popytem. Ceny błoeków w złotych polskich, ewentualnie w równoznacznej kwocie w markach polskich: I kategoria 10 złotych polskich, II kategoria 7 złp. Łoże 40 złp. Sprzedaż rozpoczyna się tak cześnie, by wszyscy mogli spokojnie zaopatrzyć się w błoeki i już 1. maja mogli je realizować. Sprzedaż odbywa się codziennie od 9 rano do 1 w poł.

Niedzielne wykłady higieniczne. W niedzielę 27. bm. o godz. 11 w południe w sali teatru świetelnego „Kopernik” odczyt dra Kazimierza Wyrzykowskiogo pt. „O higijne wychowania fizycznego” połączone z pokazem licznych przedmiotów.

Największa atrakcja karnawału zielonego. Koło Mechaników Stud. Politechniki zdejmuje w niedzielę 27. b. m. „Korso” po „dwanastówce”. — Film ten wyświetlany będzie raz tylko na rancie Koła Mechaników dnia 2. maja, w Kasyne miejskiej. Kto zechce zobaczyć się na ekranie 2. maja, niech spieszy na korso w niedzielę. — Podobnej sposobności, żeby być na filmie uwiecznionym — nie będzie już nigdy.

Znakomity artysta-malarz Jacek Majczewski zachorował i od kilku dni nie opuszcza łóżka.

Dla wręczenia p. Albertowi Tarnowskiemu dyplomu, nadanego mu przez miasto Łódź obywatelstwa honorowego, u-

Głosy publiczne.

Przyczynę do nominacji Wojewody lwowskiego

Mianowania Wojewody lwowskiego dowodem polepszenia się naszych stosunków publicznych. — Nie zapominając o rzeczach ujemnych w naszym społeczeństwie, nie pomi ajmy dodatnich. —

Charakterystyka p. Wojewody Zimnego.

Lwów, 26. kwietnia.

Otrzymujemy następujące słowo:

Prasa już powiedziała swoje o mianowaniu Wojewody lwowskiego. Proszę o pozwolenie zabrania głosu obywatelskiego w tej sprawie. Nie pisuję miłych słów dla jednania ludzi — nie dbam o łaskę i fawor. Mianowanie to odczuwam jako dowód polepszenia się w ogóle naszych stosunków publicznych a stosunków personalnych urzędowych w szczególności. Moment kwalifikacji przy mianowaniu wziął górę. I to jest właśnie okoliczność prawdziwie radosna dla społeczeństwa. Były zabiegi partyjne i osobiste, przeważył motyw rzeczowy. Porównajmy takie mianowanie z przed lat 4 z mianowaniem obecnym, a musimy stwierdzić, że do bry poryw i nacisk uczciwej opinii społeczeństwa działa i że z nim się rachują czynniki dość obojętne z reguły na prawdziwy interes publiczny. Podobno to była i zasługa osobista b. Ministra spraw wewn. p. Sołtana, który miał się stanowczo upierać przy kandydacie kwalifikowanym, a nie partyjnym.

Społeczeństwo zbyt dużo czyta i słyzy o przykrych sprawach, ma tego już za dużo. Niektóre dzienniki jakby się uwzięły donosić ciągle masowo o nadużyciach, wykroczeniach, ohydach. Może brak jest dziennika, któryby wziął sobie za zadanie pisać o rzeczach dodatnich.

o faktach pocieszających, ujemności pomijać lub tylko z obowiązku dziennikarskiego wzmiankować o nich.

Z p. Zimnym kolegowałem w b. namiestnictwie. Koledzy lepiej oceniają kolegów, niż przełożeni. Miał on zaufanie kolegów, był lubianym. Zauważyłem nieraz, że w zetknięciu z nim można było być Polakiem, a nie tylko urzędnikiem. Gdy był już na wyższym stanowisku w służbie austriackiej, gdzie mógł, pomagał dobrej sprawie.

W Państwie naszym, szczególnie po 4-letnich doświadczeniach, wymagamy od urzędnika prawości osobistej. Od ministra aż do woźnego, to pierwszy i główny przymiot. Bo społeczeństwo, więc i Państwo nie stoi geniuszami, lecz charakterami. Potem idzie kwalifikacja zawodowa i rutyna. Trzecią koniecznością poczucie obowiązku i pracowitość. W administracji politycznej konieczna stanowczość.

Nie pragnę pisać chwaiiby. Do brze się składa, że ma on powyższe dane, więc trzeba to stwierdzić. Miarkuję, że kwalifikacje jego starczą mu do tego, by był sprawiedliwym i sprężystym szefem Województwa i obywatelem pożytecznym.

Oby był typem urzędnika, jaki sobie musi urobić państwowość polską, by stworzyć rodzimą, sprawna, uczciwa biurokrację.

M. Zadora Paszkudzki.

dał się do Paryża prezes Rady miejskiej Dr. Bolesław Ficima. Na część przedstawiciela miasta Łódź wydał p. Thomas w swych prywatnych apartamentach przyjęcie, na którym obecni byli przedstawiciele poselstwa polskiego w Paryżu, członkowie delegacji polskiej dla spraw emigracji, p. inż. Sokal i Dr. Wachowiak, bawiący wówczas w Paryżu poseł Thugutt, przedstawiciele Polonii w Paryżu, oraz grono osobistości francuskiej.

Zjazd Polskich Korporacji akademickich w Wilnie. Ministerstwo kolei żelaznych przyznało delegatom polskich korporacji akademickich, udających się na Zjazd do Wilna, ulgowe przejazdy z swych miast akademickich (Warszawa, Lublin, Poznań, Gdańsk, Lwów i Kraków) do Wilna i z powrotem do tych miast w okresie czasu od dnia 4 do 15 maja br. Hłasą trzecią pociągów osobowych — za połowę opłaty taryfowej na podstawie zaświadczeń szkolnych ustalonego wzoru, które im wystawi właściwa władza przełożona. Zaświadczenie to winno zawierać pozwolenie się na odnośny reskrypt Min. kel. żel. Za zgodą Dyrektora kolei państwowych dopuszczalne będzie także użycie pociągu pospiesznego za dopłatą normalnej ceny biletu dodatkowego na pociąg pospieszny.

Wywóz za granicę zboża i maki żytniej. Według zarządzenia Ministerstwa Skarbu zezwolono firmie „Unitas” (Związek Polskich Organizacji rolniczo-handlowych dla eksportu płodów rolniczych) na wywóz za granicę zamiast całej lub części zadeklarowanej ilości żyta — maki żytniej. Tem samym zastramii przy wywozie, wystawianym przez Związek „Unitas” może być wystawiana za granicę również i maku żytniego bez zaświadczenia wywozowego Głównego Urzędu Przewozu i Wyw. ul. również bez dołączenia zaświadczenia walutowego.

Okresowe kredyty kolejowych należności przewoźnych. Osoba korzystająca z okresowych kredytów należności przewoźnych, awa ma w myśli spłacenia Związku kolejowego jako kaucji na zabezpieczenie zobowiązań wynikających z powyższego tytułu w zamian

jęcych z powyższego tytułu w zamian wksli in blanco lub bankowych listów gwarancyjnych, złożył albo gotówkę, która się nie oprocentowała, ani nie waloryzuje, albo wartościowe papiery państwowe, a przedewszystkiem obligacje 10 procentowej pożyczki kolejowej. Kaucja ta ma być złożona najpóźniej do 30 kwietnia br., poczem zarządzi się zwrot złożonych już z tego tytułu dowodów poręczenia bankowego lub wksli in blanco. Osobom, które do powyższego czasu nie wymlenia kaucji, ustanowione zostaną z dniami 1 maja br. bezwarunkowo dalsze kredytowanie należności przewoźnych. Kaucję składać można w kasie dyrekcyjnej lub w stacji kredytującej.

Zasiłki na czas choroby dla stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych. Ministerstwo kolei żelaznych rozstrzygnęło, że co do wypłaty zasiłków podczas choroby dla pracowników kolejowych, stałych, dziennie płatnych, obowiązują na obszarze b. zaboru austriackiego dotychczasowe przepisy, wydane przez b. ministerstwo austriackie. Wymienieni pracownicy mają przeto w myśl tych przepisów prawo do pełnego wynagrodzenia za pierwsze 7 dni urzędowe stwierdzonej choroby. Przepisy te mają jednak obowiązywać tylko tak długo, dopóki nie wydane zostaną polskie przepisy ogólnie regulujące kwestję zasiłków w razie choroby dziennie płatnych pracowników.

(h.) Dziwna zaczepka przy ul. Rotowskiego. Wojciech Wiszniewski zam. przy ul. Rotowskiego 7. doniósł policji, iż wczoraj wieczorem, stojąc w bramie tej realności został przez jakiegoś mężczyznę potrącony tak silnie, iż upadł i doznał rozbitcia głowy, która zaopatrzyła mu pogotowie ratunkowe.

(i.) Włamanie do pracowni krawieckiej. Dora Glancarewicz kierowniczka pracowni „Pod lotem” przy ul. Zygmunto-wskiej, doniosła o włamaniu do tejże pracowni. Szkoda narazie nieznaną.

(ii.) Obława w rejonie III. komisariatu. Wczoraj w nocy funkcjonariusze komisariatu III. przeprowadzili obławę w d. obławy III. przyczem przetrzebili wszystkie zaułki, zakamarki, oraz hotele, a wynikiem obławy było przytry-

mania 29 osobników, bądź to oddawna przez policję poszukiwanych, bądź też podejrzanych o dokonanie czynów karygodnych.

(h.) Wziął puszkę na zbiórke i więcej się nie pokazał. Komitet odnowienia kościoła OO. Jezuitów zawiadomił wczoraj policję, iż przed dwoma tygodniami w czasie urzędowej przez komitet zbiórki zgłosił się włodziemiec, wykazujący się legitymacją akademicką, nazwisko Smiglewski, który zaofiarował się wziąć udział w zbiórce i otrzymał puszkę nr. 25. Młodzielec ten następnego dnia i więcej się nie pokazał.

Repertuar Teatru Wielkiego:
Sobota, 26. kwietnia o godz. 3.30 „Damy i huzary”.
Sobota, 26. kwietnia o godz. 7. „Zydówka”. (jubileusz Jeleńskiego).
Niedziela, 27. kwietnia o godz. 3 „Straszny dwór”.
Niedziela, 27. kwietnia o godz. 7 „Zona Hassana Agi”.
Repertuar Teatru Malego:
Sobota, 26. kwietnia o godz. 7. „Ben”.
Niedziela, 27. kwietnia o godz. 7 „Świderek”.
Repertuar Teatru Nowości:
Sobota, 26. kwietnia o godz. 7 „Mąd”.
Niedziela, 27. kwietnia o godz. 7 „Księżniczka Olala” (po raz ostatni)

„Zona Hassana Agi”. Barwna, przepychem wystawiona sztuka. Ograniczona powtórzona będzie w niedzielę wieczorem. W poniedziałkowym przedstawieniu wystąpi po raz ostatni p. Barwińska, gdyż następną rolę tytułową kreować będzie p. Rasińska. „Myśl”. Andrejewa. Z wielkim zainteresowaniem śledzić będą widzowie w poniedziałek w Teatrze Małym kopę tej bardzo oryginalnej sztuki rosyjskiego pisarza, dawno przygotowywanej przez reż. Żyteckiego. „Myśl” wprowadza pierwszy w Polsce we wszystkich kasach rozpoczęła się już dzisiaj.

Błoeki abonamentowe na mal sprzedaje od dnia dzisiejszego kasa Teatru Wielkim I piętro od 9 do 1. w niedzielę od 9 do 12. Zauważyć należy, że ilość błoeków będzie ograniczona i ściśle przestrzegać się będzie warunków uzyskania tej znacznej ulgi. Wobec śpieszo nabycie błoeków leży w interesie kupujących.

EKONOMISTA

Gieldypozahwowskie

GIELDA WARSZAWSKA.
Warszawa, 26. kwietnia.
Warszawa. (PAT.) Dolar amerykański 9350, 9300, 9350, 9250, frank złoty 1800.

Czeki: Belgia 506, 503, 506, 501, Holandia 3485, 3465, Londyn 40950, 40700, 40900, 40500, Nowy Jork jak gotówka, Paryż 597 i pół, 592 i pół, 595, 589 i pół, Praga 275 i pół, 269950, Szwajcaria 1660, 1650, 1660, 1642, Wiedeń 132.10, 131, 132, 130, Włochy 417, 414.750, Bony złote 1450, 1550, 1530, 8 proc. pożyczka 15. 14 i pół m., Milionówka 1090, 1170, Pożyczka dolarowa 5450.

GIELDA ZURYCHSKA.
Zurych. (PAT.) Holandia 210, Nowy Jork 563½, Londyn 24.60, Paryż 35.37, Medjoan 25.15, Praga 16.55, Budapeszt 0.0075, Bukareszt 2.95, Belgrad 6.97½, Sofia 4.10, Wiedeń 0.0079 i trzy czwarte.

OBROTY PRYWATNE.
Lwów, 26. kwietnia.
Od wczoraj od godz. 6 wieczorem do dziś południa tnedencja lekko zwyczajowa. Usposobienie włoje. Obroty jak zwykle w soboty, dale i tylko w dolarach.
Dolary ameryk. 9,300—9,310
dolary kanad. 8,700—8,780 tys.

OGŁOSZENIA.

KURATELE.

Lcz. P. 176/23/7. Ogłoszenie pozba-
wienia własności. Uchwała Sądu
powiatowego w Dąbrowie z 31 paź-
dziernika 1923 L. czynności L. 8/23/5
pozbawiła całkowicie własności
Jana Soltysa, gospodarza zamiesz-
kałego w Słupcu, a to z powodu mar-
notrawstwa. Kuratorem ustanowiono
Stanisława Zalińskiego ze Słuca.
Sąd powiatowy. Oddz. IV.
Dąbrowa, dnia 12 stycznia 1924. 1570-3
L. cz. P. II. 167/23. Edykt. Olena
z Juroczków Stryko, wdowa po Semku
z Kirieta, zostaje częściowo ubezwłas-
nowolniona z powodu uposzczenia u-
mysłowego. 2629
Sąd powiatowy. Oddział II.
Zółkiew, dnia 18 grudnia 1923.
P. 15/24/5. Edykt. Annę Kwasówka
z Telesnicy Oszwarowej oddaje Sąd
z Telesnicy pod kuratelę z powodu nie-
dośćcia umysłowego, a kuratorem u-
stanawia Andrzeja Kiteczaka z Teles-
nicy Oszwarowej. 2628
Sąd powiatowy. Oddział I.
Ustrzyki, dnia 27 lutego 1924.
P. 44/24. Za marnotrawnego uznano
Wasyła Godzianiluka w Choczynie.
Doradcą jego ustanowiono Marka Mo-
czaka s. Karola w Choczynie. 2627
Sąd powiatowy. Oddział V.
Kosów, dnia 23 marca 1924.

UZNANIA ZA ZMARŁYCH.

T. 3/24/4. Edykt. Teodor Marciniak, s.
Nakoty, urodzony 27 lutego 1874 w
Sławsku, tamże zamieszkały, gr. kat.
żołnierz, przebywał w 1918 roku jako
żołnierz austr. na froncie włoskim, Od
jesieni 1918 brak o nim wiadomości.
Celem uznania go za zmarłego i rozwi-
ązania małżeństwa, wydaje się wezwanie,
aby wiadomości o nim udzielono kura-
torowi adw. Rabinowiczowi lub tut.
Sądowi, który na ponowną prośbę po
sześciu miesiącach wyda ostateczne o-
rzeczenie. 2600
Sąd okręgowy.
Stryi, dnia 27 lutego 1924.
T. 250/23. Edykt. Jakób Bohacz, syn
Antoniego i Anastazji ur. 12 października
1895 w Bukaczowcach, rolnik i tam
zamieszkały, na wojnie światowej w r.
1915 wedle zeznań świadka trafiony w
Bukaczowcach szrapnelami i wywieziony
następnie jako ranny do Lipicy, tam
umarł i od tego czasu nie ma żadnej
wiadomości, z czego domniemywać się
należy, że już nie żyje. Wdraża się po-
stępowanie celem uznania go za zmar-
łego. Ogłasza się wezwanie, aby najpóź-
niej do 6 miesięcy od dnia ogłosze-
nia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” tj.
do dnia 15 czerwca 1924 udzielono Sa-
dowi wiadomości o zaginionym, które-
go równocześnie wzywa się, aby w
powyższym czasie zgłosił się w Sądzie
lub w inny sposób dał znać o sobie.
Sąd okręgowy.
Brzeżany, dnia 27 lutego 1924. 2549
T. 166/23. Edykt. Wasył Lesiów, syn
Filipa i Marii ur. 12 stycznia 1896 w
Wierzbicy, rolnik i tam zamieszkały,
zginął na wojnie polsko-ukraińskiej w
r. 1919 w szpitalu epidemicznym w Lu-
czanach, gdzie miał wedle zeznań swia-
dka urzec i od tego czasu niema o
nim żadnej wiadomości, z czego do-
mniemywać się należy, że już nie ży-
je. Ogłasza się wezwanie, aby najpóź-
niej do jednego roku od dnia ogłosze-
nia tego edyktu w „Gazecie Lwow-
skiej” tj. do dnia 1 marca 1925 udzie-
lono Sądowi wiadomości o zaginionym,
którego równocześnie wzywa się, aby
w powyższym czasie zgłosił się w Sa-
dzie lub w inny sposób dał znać o so-
bie. 2550
Sąd okręgowy.
Brzeżany, dnia 18 lutego 1924.
T. 37/24/2. Michał Jużków, urodzo-
ny 16 listopada 1883 w Luce Wielkiej,
powiat Tarnopol, powołany w czasie o-
gólnej mobilizacji do wojska austriacko-
wskiego do 35 p. obrony krajowej i jako
żołnierz brał udział w wojnie świato-
wej a ostatnio w jesieni 1914 pod Prze-
myślem, gdzie zachorował i odszedł do
szpitala. Od tego czasu brak o nim
żadnych wiadomości, Wobec tego
wzywa się na prośbę żony jego Anny
postępowanie celem uznania za zmarle-

go. Wydaje się przeto ogólne wezwa-
nie, aby udzielono Sądowi lub kuratoro-
wi adw. dr. Munkesowi w Tarnopolu,
którego równocześnie ustanawia się o-
brońcą węzła małżeńskiego, wiadomości
o zaginionym. Sąd tutejszy na ponow-
ną prośbę po upływie 6 miesięcy roz-
strzygnie o wniosku. 2605

Sąd okręgowy. Oddział V.
Tarnopol, dnia 15. marca 1924.

T. 45/24/1. Jan Hrabowy, syn Filipa,
urodzony Wygnanka 1894, były żoł-
nierz ukraiński, cował się 1919 z armią
ukraińska za Zbrucz — od tego czasu
ślad za nim zaginął. Wdrażając postę-
powanie celem uznania go za zmarłego,
wzywa się o powiadomienie sądu lub
Dr. Kruha w Czortkowie do 20. kwietnia
1924. 2553

Sąd okręgowy.
Czortków, 16. kwietnia 1924.

T. 255/22/5. Wasył Kalusz, urodzony
11. lutego 1897 w Demanoryczy, po-
wiat Tarnopol, powołany w czerwcu
1919 do wojska ukraińskiego, dostał się
do niewoli polskiej i przebywał w obo-
zie jeńców w Kowlu — skąd też pisał
do swej matki w grudniu 1919. Od tego
czasu nie daje o sobie żadnego znaku
życia. Wobec tego wdraża się na proś-
bę matki jego Chrystyny i śl. Kalusz,
2 śl. Rudej postępowanie celem uznania
za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne
wezwanie, aby udzielono Sądowi lub
kuratorowi adw. Dr. Brykiewiczowi w
Tarnopolu wiadomości o zaginionym.
Sąd tutejszy na ponowną prośbę po up-
ływie roku rozstrzygnie o wniosku. 2606
Sąd okręgowy. Oddział V.
Tarnopol, dnia 4. października 1923.

T. 137/23/4. Piotr Szust, syn Pawła
i Anny, urodzony 3. maja 1887 r. w
Roznieszycach, pow. Zbaraż, powołany
w r. 1918 przez władze ukraińskie do
wojska ukraińskiego, opuścił w roku
1918 swoje miejsce zamieszkania i jako
żołnierz brał udział w wojnie, a nastę-
pnie za Zbruczem w Płoskirowie zachor-
ował na tyfus i poszedł do szpitala w
grudniu 1919 r. Od tego czasu nie daje
o sobie żadnego znaku życia. Wobec
tego wdraża się na prośbę Marii z Dow-
haniów Szust, jego żony, postępowanie
celem uznania za zmarłego. Wydaje się
przeto ogólne wezwanie, aby udzielono
Sądowi lub kuratorowi adwokatowi Dr.
Gerstmanowi w Tarnopolu, którego rów-
nocześnie ustanawia się obrońcą wę-
zła małżeńskiego, wiadomości o zagi-
nionym. Sąd tutejszy na ponowną proś-
bę po upływie 12 miesięcy rozstrzygnie
o wniosku. 2607

Sąd okręgowy. Oddział V.
Tarnopol, dnia 17. stycznia 1924.

T. 185/23/3. Józef Jakubowicz, uro-
dzony 20. sierpnia 1886 w Worobitówce,
powiat Zbaraż, powołany w czasie
ogólnej mobilizacji do wojska austriacko-
wskiego do 15. pp. jako żołnierz brał u-
dział w wojnie światowej, w przebiegu
której dostał się do niewoli rosyjskiej,
skąd też pisywał do swej żony od r.
1915 do 1918. Od tego czasu nie daje
o sobie żadnego znaku życia. Wobec te-
go wdraża się na prośbę żony jego Ma-
rii postępowanie celem uznania za
zmarłego. Wydaje się przeto ogólne
wezwanie, aby udzielono Sądowi lub
kuratorowi, adwokatowi Csillikowi w
Tarnopolu, którego równocześnie usta-
nawia się obrońcą węzła małżeńskiego,
wiadomości o zaginionym. Sąd tutejszy
na ponowną prośbę po upływie 6 mie-
sięcy rozstrzygnie o wniosku. 2608
Sąd okręgowy. Oddział V.
Tarnopol, dnia 9. lutego 1924.

FIRMY.

Firm. 330. Rg. B. I. 223. Zmiany
dotyczące firmy spółkowej już wpisa-
nej. Do rejestru wpisano dnia 17 mar-
ca 1921: Siedziba firmy: Lwów, Koper-
nika 4. Brzmienie firmy: Bank Ziemiań.
Spółka akcyjna we Lwowie. Zmiany:
Uchwała Walnego Zgromadzenia ak-
cjonariuszy z 19 lutego 1923 i na pod-
stawie zezwolenia Ministerstwa Skar-
bu oraz Ministerstwa Przemysłu i Han-
dlu ogłoszonego w „Monitorze Pol-
skim” Nr. 44 z dnia 22 lutego 1924
podwyższono kapitał akcyjny do wyso-
kości 2,016,000,000 mp, a to w ten spo-
sób, że ilość akcji na okaziciela opie-
wujących powiększoną została o
5,400,000 sztuk akcji nominalnej warto-
ści po 280 mp., które zostały w całości
wpłacone. Obecnie więc wynosi kapitał
akcyjny 2,016,000,000 mp. i składa
się z 7,200,000 sztuk akcji pełnowpła-
conych po mp. 280 nominalnej wartości
każda, z których 2,500 jest imiennych,
zaś 7,197,500 sztuk opiewa na okazi-

ciela. Na podstawie uchwały Rady Nad-
zorczej z 16 października 1923 utworzo-
no oddział w Warszawie, którego kie-
rownikiem ustanowiono Wilhelma
Stribnego, zaś prezydentem dra Mie-
czysława Schenka. 2389

Sąd okręgowy jako handl. Oddz. IV.
Lwów, dnia 15 marca 1924.

L. cz. Firm. 195/23 C. I. 24. Zmiany
odnoszące się do wpisanych już w re-
jestrze handlowym spółek. Do rejestru
C. przy firmie Towarzystwo handlu spi-
rytusu i piwa, Spółka z ograniczoną
poręką w Drohobycz, przedtem Leo-
nard Wiśniewski i Ska należy wpisać,
że kapitał zakładowy spółki podwyż-
szono z kwoty 350,000 mkp. na kwotę
35,000,000 mp., który w gotówce wpła-
cony został. Dzień wpisu: 12 lutego
1924. 2442

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddz. II.
Sambor, dnia 12 lutego 1924.

Firm. 333/23. C. I. 197. Zmiany i do-
datki odnoszące się do wpisanych już
w rejestrze handlowym firm spółko-
wych. Do rejestru C. należy wpisać
przy firmie Drohobycka Spółka prze-
mysłowa i budowlana. Spółka z ograni-
czoną odpowiedzialnością, że uchwała
walnego zgromadzenia tejże spółki z 7.
kwietnia 1923 podwyższono kapitał za-
kładowy spółki o kwotę 68,985,000 Mk.,
czyli łącznie z dotychczasową kwotą
kapitału zakładowo 1,915,000 Mk. do
kwoty 76,000,000 Mk. Dzień wpisu: 1.
stycznia 1924. 2450

Sąd okręgowy jako handl. Oddział II.
Sambor, 1. stycznia 1924.

Firm. 39/23. C. II. 223. Wpis do re-
jestru handlowego firmy spółkowej. Do
rejestru C. należy wnieść co nastę-
puje: Siedziba firmy: Zwór, powiat
samborski. Brzmienie firmy: „Towa-
rzystwo naftowe „Zwór”. Spółka z o-
graniczoną odpowiedzialnością. Przed-
miot przedsiębiorstwa: nabywanie ter-
renów naftowych, pól naftowych i u-
prawnień naftowych w Zworze tudzież
w innych miejscowościach Małopolski,
trądzienia, oraz prowadzenia kopalń
naftowych i wozów kopalni mineral-
nych Państwa niezastrażonych, tudzież za-
kładania oraz prowadzenia wszelkich
zakładów i fabryk z kopalnictwem na-
ftowym bezpośrednio lub pośrednio
związanych, a także rafinerji nafty, to-
warzystw magazynowych i tłoczni-
nych, warsztatów i wytwórni nafto-
wych, przyrządów wiertniczych itd.
Forma spółki: Kontrakt spółki z daty
Lwów, 18 sierpnia 1922 lrep. 88793.
Czas trwania spółki nieograniczony. Ka-
pitał zakładowy spółki wynosi 150,000,000
mkp. na kapitał ten wpłacono gotów-
ka 7,500,000 mkp. nadto wedle kon-
traktu spółki wniesiony został aport
w terenach i polach naftowych, osza-
cowanych na 7,500,000 mkp. Zawiazo-
wani ustanowieni zostali: Leon Dumit,
właściciel kopalni naftowych w Bazy-
slawiu i Juliusz Wolfarth, właściciel
dóbr w Kurzanach. Podpis firmy: pod
brzmieniem firmy umieszczają swoje
podpisy dwaj zawiadowcy lub jeden
zawiadowca łącznie z prokurystą. Da-
ta wpisu: 22 czerwca 1923. 2447
Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV.
Sambor, dnia 22 czerwca 1923.

Firm. 17/24. C. II. 276. Wpis do re-
jestru handlowego firmy spółkowej.
Do rejestru C. należy wnieść co nastę-
puje: Siedziba firmy: Boryslaw.
Brzmienie firmy: „Industria”. Skład
artykułów kopalnianych, spółka z ogra-
niczoną odpowiedzialnością. Przedmiot
przedsiębiorstwa: zarobkowe prowa-
dzenie przedsiębiorstwa handlowego
kupna i sprzedaży maszyn, kotłów,
zbiorników oraz wszelkich artykułów
kopalnianych wchodzących w zakres
przemysłu górniczego. Forma spółki:
kontrakt spółki z daty Drohobycz, dnia
31 grudnia 1923, lrep. 112,396. Zawi-
adowcy: Mozes Weidmann, kupiec w
Drohobyczu. Kapitał zakładowy: jeden
miliard pięset milionów (1,500,000,000
mkp.) w całości wpłacony. Czas trwa-
nia spółki nieograniczony. Podpis firmy:
pod brzmieniem firmy podpisuje ważnie
zawiadowca. Dzień wpisu: 16 stycznia
1924. 2445

Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV.
Sambor, dnia 16 stycznia 1924.

Firm. 51/24. C. I. 24. Zmiany odno-
szące się do wpisanych już w rejestrze
handlowym spółek. Do rejestru C. nale-
ży wpisać przy firmie: Towarzystwo
handlu spirytusu i piwa, Spółka z ogra-
niczoną poręką w Drohobycz, przed-
tem Leonard Wiśniewski i Spółka
zmiany. Na walnym zgromadzeniu oc-

bytem dnia 12 listopada 1923, 1) odwo-
lano prokurę udzieloną Alfrédowi Bla-
ha, a natomiast ustanowiono prokuren-
tem dr. Oskara Traua, urzędnika w
Drohobyczu; 2) uchwalono zmianę nie-
których postanowień kontraktu spółki,
a w szczególności w §§ 6, 7, 17, 18, 22
i 23 ad 3. Dzień wpisu: 23 lutego 1924.
Sąd okręgowy jako handl. Oddz. V.
Sambor, dnia 23 lutego 1924. 2441

Firm. 38/24. C. I. 165. Zmiany odno-
szące się do wpisanych już w rejestrze
handlowym spółek. Do rejestru C. nale-
ży wpisać przy firmie „Carpathian”,
spółka naftowa z ograniczoną poręką
w Łustanowicach następujące zmiany:
Wykreślić się Jerzego Hausera, jako
dyrektora oraz dra Marka Aleksandro-
wicza i Szarlotę Wahl jako prokurzy-
stów. Wpisuje się René Quoruma jako
zawiadowcę, oraz dra Józefa Bacha
jako kolektywnego prokurenta, zamie-
szkałych we Lwowie, ul. Batorego 26.
Data wpisu: 12 lutego 1924. 2451

Sąd okręgowy jako handl. Oddz. I.
Sambor, dnia 12 lutego 1924.

Firm. 1690. Spdz. I. 100. Wpis firmy
spółdzielni. Do rejestru wpisano dnia 5
grudnia 1923: Siedziba spółdzielni:
Lwów. Brzmienie firmy: Związek ekono-
miczny „Allania”, spółdzielnia z ogra-
niczoną odpow. we Lwowie. Przedmiot
przedsiębiorstwa: a) rozliczanie człon-
kom dochodowego kredytu potrzebnego
im do obrotu w handlu, przemysłu i
gospodarstwie na podkład skryptów,
dłużnych, weksli, faktur, duplikatów
listów przewozowych lub papierów
walutowych oraz pomoc w uzyski-
waniu kredytu poza spółdzielnią; b) za-
bywanie na wspólny rachunek surow-
ców, materiałów, półfabrykatów, nar-
zędzi, maszyn, artykułów technicz-
nych i sprzętów, potrzebnych człon-
kom związku w handlu, przemyśle,
rolnictwie i gospodarstwie; c) pośred-
niczenie i pomoc w hurtowni i detal-
icznej sprzedaży towarów i wyrobów
przedsiębiorcy z przedsiębiorstw i go-
spodarstwa członków; d) utrzymywanie
i prowadzenie wspólnych biur, skle-
pów, magazynów, środków lokomocji i
urządzeń transportowych; e) dzierż-
awa włącznie z terenami placów składo-
wych, lokali handlowych i przemysło-
wych, nabywanie wszelkiego rodzaju
materiałów do osiągnięcia powyż-
szych celów potrzebnych; f) przyjmowa-
nie zastępców firm handlowych i
przemysłowych i komisowa rozpze-
dzać towarów i produktów, przyjmowa-
nie i wykonywanie zleceń handlowych
także pośredniczenie we wszel-
kiego rodzaju transakcjach handlo-
wych; g) organizowanie i prowadzenie
przedsiębiorstw handlowo - przemy-
słowych; h) kupno i sprzedaż papierów
wartościowych krajowych i zagranic-
znych, włącznie z zagranicznymi i dewiz-
ami; i) banknoty i wszelkich, wogóle
papierowych znaków płatniczych, prze-
kazów, czeków, weksli i akredytyw
opiewających na waluty zagraniczne;
j) przyjmowanie wkładów oszczędno-
ściowych, zaciąganie pożyczek i kredy-
tów towarowych i wogóle wszelkiego
rodzaju operacje bankowe. Czas trwa-
nia nieograniczony. Udział członka wy-
nosi 10 złotych i takich równych tran-
skom szwajcarskim. Osoby fizyczne
przystępujące do spółdzielni wpłacają
przy podpisaniu deklaracji gotówką co
najmniej 25 proc. deklarowanego udzia-
łu, resztę zaś może zarząd spółdzielni
rozłożyć najwyżej na 10 miesięcznych
spłat. Osoby prawne względnie firmy
wpłacają przy podpisaniu deklaracji go-
tówką w całości deklarowane udziały.
Każdy członek spółdzielni może posiadać
co najwyżej ilość udziałów z tym jednak
zastrzeżeniem, że osoby prawne wzglę-
dnie firmy przystępujące do spółdzielni
wamy deklarować co najmniej dziesięć
udziałów. Członkowie odpowiadają u-
działami a ponadto kwota odpowiadają-
ca wysokości udziału wpłaconego lub
zadeklarowanego. Zarząd spółdzielni
składa się z 2 członków. Członkami Za-
rządu obrano Mieczysława Mossoczego
i Bolesława Fischera. Zarząd spółdzielni
w ten sposób, że pod firmą spółdzielni
położa swe podpisy dwaj członkowie
zarządu, względnie jeden członek wraz
z zastępcą. Ogłoszenia spółdzielni za-
mieszczone będą w „Gazecie Lwow-
skiej”. Spółdzielnia ma Radę nadzorczą
złożoną z co najmniej 3 członków. Prze-
pisy o likwidacji zgodne z ustawą o
spółdzielniach. 2439

Sąd okręg. cyw. jako handl. Oddział IV.
Lwów, dnia 26 listopada 1923.

